

здійснення публічної діяльності інститутів громадянського суспільства та підзвітність органів публічної влади; ефективний інститут саморегульованого громадянського суспільства; ефективну форму протидії зловживанням в діяльності державного апарату, яка базується на дотриманні відповідних нормативів організації системи публічного управління.

Список використаних джерел:

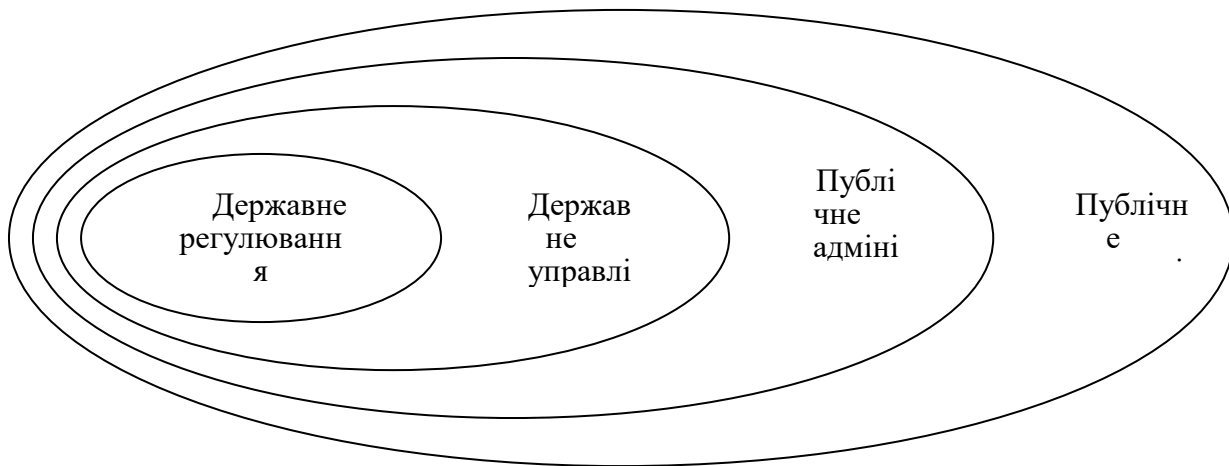
1. Киллен К. Вопросы управления: Пер. с англ. / Под ред. И.М. Верещагина. – М., 2009. – 499 с.
2. Тенденции развития контроля за деятельностью публичной администрации в зарубежных государствах: Монография / А.Б. Зеленцов, Н.М. Касаткина, В.И. Лафитский и др.; отв. ред. В.И. Лафитский, И.Г. Тимошенко. М.: ИЗиСП; ИНФРА-М., 2015. – 589 с.
3. Зубарев С.М. Участие граждан в общественном контроле за деятельностью государственного аппарата: новые законодательные гарантии // Административное право и процесс. 2017. – № 4. – С. 20-25.
4. Чиркин В.Е. Публичное управление / В.Е. Чиркин. – М., 2018. – 711 с.
5. Иваненко И. Общественный контроль над органами власти: актуальные проблемы и перспективы реализации. [Електронний ресурс]. – URL: <http://strategiya-pmr.ru/?p=1191> (дата обращения: 22.11.2018).

Шаульська Г.М.

*кандидат наук з державного управління,
головний консультант науково-організаційного відділу,
Інститут законодавства Верховної Ради України*

КОМПЛЕКСНИЙ МЕХАНІЗМ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ

Сучасна наука надає нам такі дефініції механізмів публічного управління та публічного адміністрування. Механізми публічного управління – демократична організація управлінського впливу на суспільні процеси, яка забезпечує ефективне функціонування системи органів державної влади, органів регіонального та місцевого самоврядування, громадських (неурядових) організацій, фізичних осіб та інших суб'єктів громадянського суспільства з метою реалізації державної політики у найрізноманітніших сферах суспільного життя. Механізми публічного адміністрування – спеціальні засоби, що забезпечують здійснення регулюючого впливу публічних адміністрацій на соціально-економічні територіальні системи різних рівнів (села, селища, райони у містах, міста, райони, області, Автономна республіка Крим, уся країна) з метою забезпечення гідних умов життєдіяльності людей, що проживають у державі, та громадян України, що тимчасово проживають за її межами.

Рис. 1. Схема співвідношення публічного управління та публічного адміністрування

Співвідношення публічного управління та адміністрування (нагадаємо) наглядно демонструє схема (рис. 1). До ширшої категорії відносять управління, а адміністрування у публічному адмініструванні розглядають як функціональну частину. У загальному розумінні, комплексом механізмів публічного адміністрування має забезпечуватися цілеспрямована взаємодія публічних адміністрацій з юридичними й фізичними особами для забезпечення реалізації діючого законодавства та виконання наступних функцій: планування за визначеними напрямками розвитку, створення правових, економічних, соціальних та інших умов для реалізації інтересів учасників взаємодії, розподілу праці, кооперування та координування діяльності, а також моніторинг одержаних внаслідок цієї діяльності результатів.

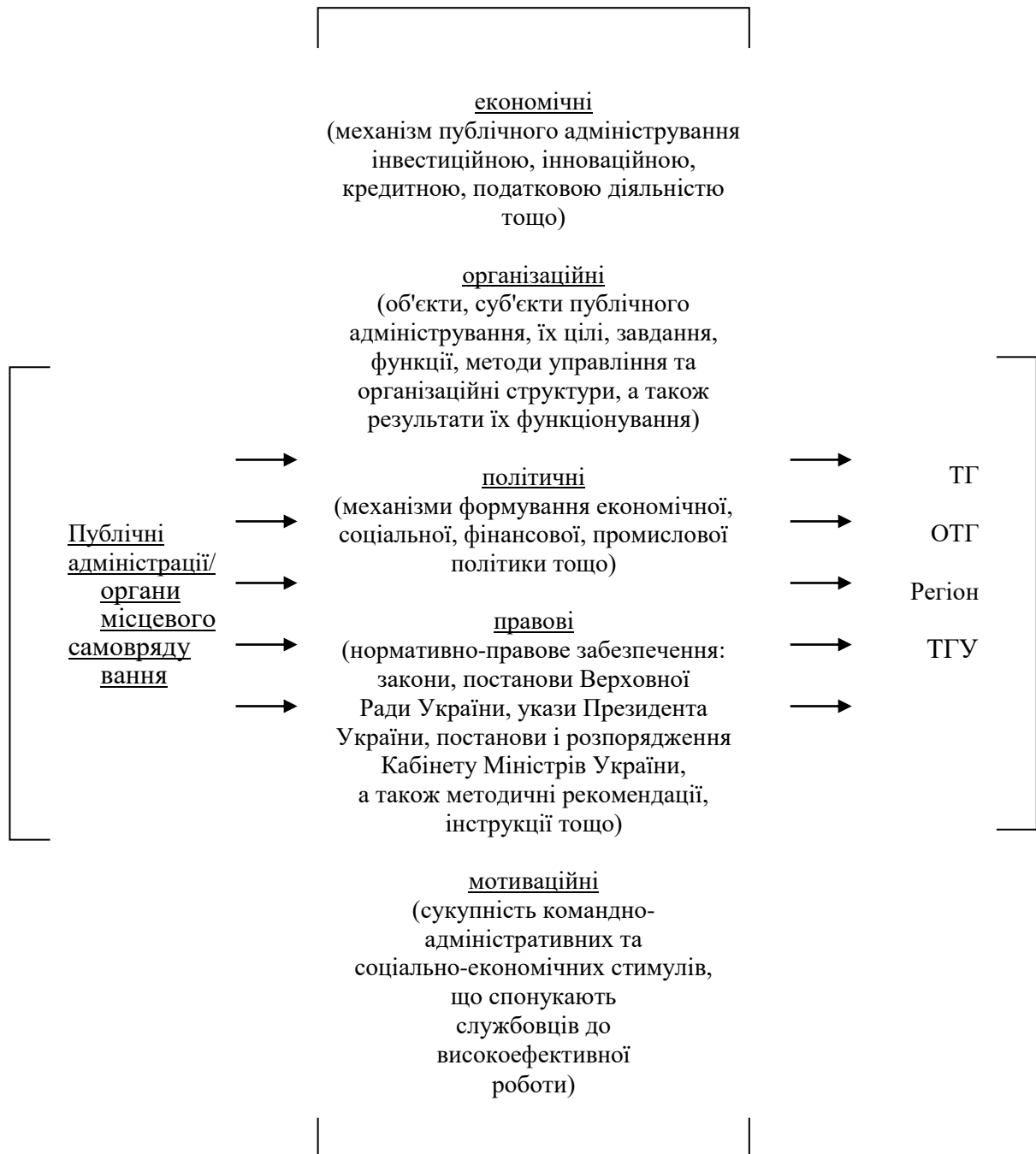
Отже, у складі сучасних механізмів публічного адміністрування за системами владних суб'єктів виділяють:

- державні механізми публічного адміністрування;
- механізми здійснення публічного адміністрування через органи місцевого самоврядування;
- механізми взаємодії органів державної влади та органів місцевого самоврядування.

Проблематично забезпечити плідну взаємодію державних органів влади та органів місцевого самоврядування, маючи таку конструкцію. Перетинання функціональних зон, складнощі щодо взаємоузгодження інтересів, деструктивні відносини тощо – лише деякі з цих проблем. Більше двох десятирічків років ситуацію ускладнювали: централізація управління, концентрація ресурсів, переважання державних справ над місцевими інтересами. Вирішити перелічені проблеми, створити умови для плідної співпраці заради спільних інтересів громадян, територіальних громад і держави спроможна п'ятирівнева модель публічного управління, запропонована нами у монографічній роботі і науковій публікації [1; 2].

Розроблений на теоретичних засадах і практичному досвіді комплексний механізм публічного адміністрування (рис. 2) враховує сучасні тенденції до децентралізації системи державного управління та місцевого самоврядування.

Відповідні зміни у законодавстві щодо регламентації діяльності органів влади на кожному рівні створюють умови для функціонування системи нових механізмів.

Рис. 2. Схема комплексного механізму публічного адміністрування

Отже, на рис. 2 схематично зображено функціонування у п'ятирівневій моделі комплексного механізму публічного адміністрування, який складається з видів механізмів (економічних, організаційних, політичних, правових, мотиваційних) для забезпечення публічними адміністраціями / органами місцевого самоврядування регулюючого впливу публічного управління на рівнях: територіальна громада (село, селище, місто), об'єднана територіальна

грумада, регіон, територіальна група України, т. б. на соціально-економічні територіальні системи з метою забезпечення належних умов життєдіяльності громадянина (кожної людини).

Список використаних джерел:

1. Шаульська Г.М. Механізми взаємодії громадськості з органами публічної влади в Україні: монографія / за заг. ред. Т.В. Мотренка. – К. : Інститут законодавства Верховної Ради України, 2018. 200 с. URL: <http://delta.e-autopay.com/buy/369804> (дата звернення: 15.03.2019).

2. Шаульська Г.М. Многоуровневая модель публичного управления как основа для развития гражданского общества Украины. *Правовой журнал «Закон и жизнь» «Legea si Viata»*. Молдова, 2019. № 5/2. – С. 190–194. – URL: <http://www.legeasiviata.in.ua/index.php/reviste?id=374>